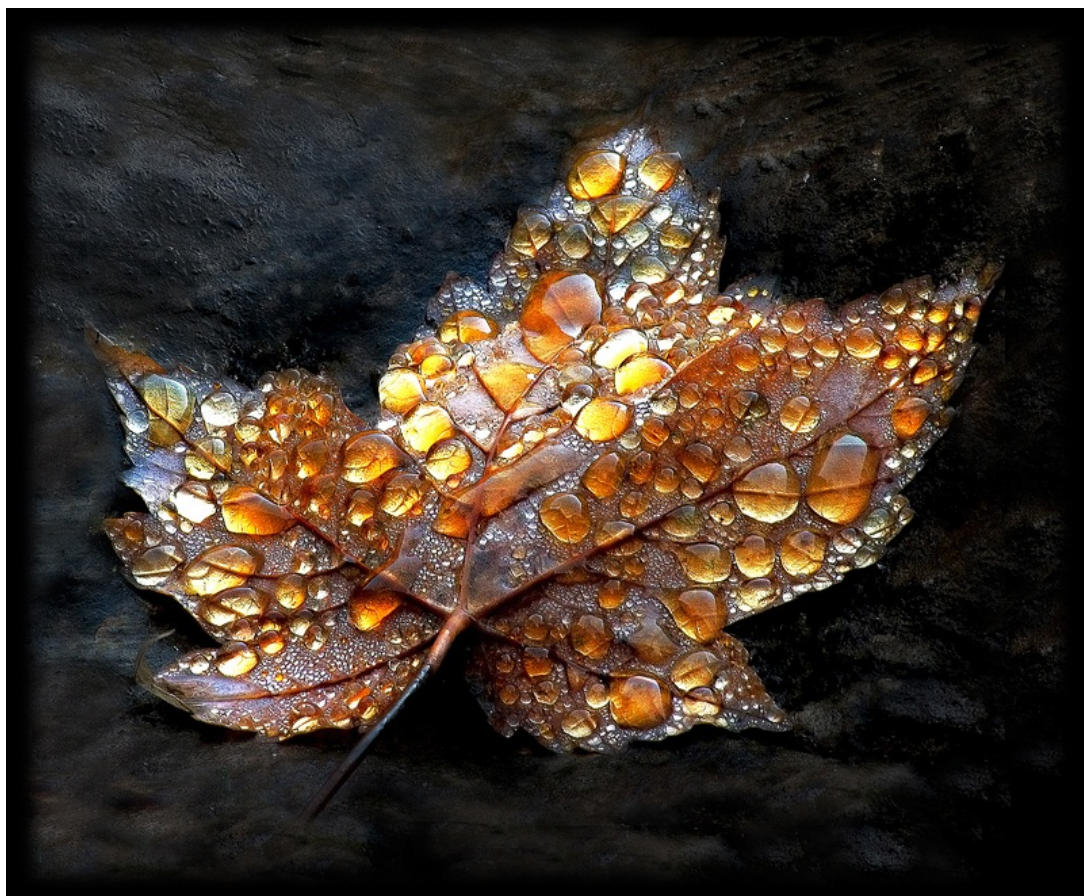

15 Νοεμβρίου 2019

Άγιος Νικόλαος Επίσκοπος Αχρίδος ο Βελιμίροβιτς: Εδώ συμβαίνει το πιο παράλογο απ' όλα

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Αγ. Νικόλαος \(Βελιμίροβιτς\) Επίσκοπος Αχρίδος](#)

Ο φόβος, η σύγχυση, η αδυναμία, η ασθένεια και ο σκοτισμός του νου γεννώνται από την αμαρτία. Με την αμαρτία ο άνθρωπος προκαλεί άλλους εναντίον του, προξενεί σύγχυση στη συνείδηση του, έλκει επάνω του τους δαίμονες και τους δίνει όπλα να στραφούν εναντίον του. Με την αμαρτία ο άνθρωπος διαχωρίζει τον εαυτό του από τον Θεό, υψώνει τείχος ανάμεσα σ' αυτόν και την πηγή κάθε καλού, αποξενώνεται απ' τον φύλακα άγγελό του.

Η διάπραξη της αμαρτίας σηματοδοτεί μια κήρυξη πολέμου εναντίον του Θεού και όλων των θεϊκών δυνάμεων. Αυτό είναι πιο παράλογο και απ' το αν ένα ξεραμένο φθινοπωρινό φύλλο κήρυττε πόλεμο εναντίον του ανέμου!

Πράγματι, εδώ συμβαίνει το πιο παράλογο απ' όλα: ένας άνθρωπος κηρύσσει πόλεμο στο Θεό! Η κίνηση αυτή από μόνη της εγγυάται την καταστροφή και τη διάλυση του ανθρώπου, εάν αυτός δεν συνέλθει γρήγορα κι αν δεν μετανοήσει εγκαίρως και δεν προστρέξει στο Θεό για βοήθεια.

Ο μέγας προφητάναξ Δαβίδ είχε πλήρη επίγνωση της δεινής καταστάσεως του αμαρτωλού ανθρώπου. Άλλωστε και ο ίδιος είχε προσωπική εμπειρία. Ένωθε απερίγραπτο φόβο, σύγχυση, αδυναμία και μοναξιά. Αισθανόταν τα βέλη των ανθρώπων αλλά και τα βέλη των δαιμόνων. Μολαταύτα, συνειδητοποιώντας την

οικτρή κατάστασή του, ομολόγησε την αμαρτία του και συντετριμμένος έβαλε μετάνοια ενώπιον του Θεού, πότισε τη γη με δάκρυα μετανοίας και λόγους βαθιάς οδύνης που έκαιγαν σαν φωτιά· και προσευχήθηκε στον ελεήμονα Θεό να τον συγχωρήσει. Όταν όλες οι αμαρτίες του είχαν συγχωρεθεί, ένιωσε να τον κατακλύζει άρρητη ευλογία.

Τη μακαριότητα της ψυχής που έχει συγχωρηθεί αδυνατούσε ο Δαβίδ να την εκφράσει με λόγια. Μπορούσε μόνο να μας δηλώσει και να μας βεβαιώσει, από τη μία πλευρά, για την κατάσταση αμαρτωλότητας και, από την άλλη, για την κατάσταση της συγχώρησης από τον Θεό, βασισμένος στην άμεση εμπειρία του και των δύο καταστάσεων. Είπε: Μακάριοι, ων αφέθησαν αι ανομιαί και ων επεκαλύφθησαν αι αμαρτίαι. (Ψαλ-μοί 31,1). Ποιά είναι αυτή η ευλογία που μακαρίζει ο Δαβίδ; Ελευθερία, ανδρεία, χαρά απερίγραπτη, δύναμη, θάρρος, διαύγεια σκέψεως, ειρήνη της συνειδήσεως, ελπίδα στον Θεό, υμνωδία στον Θεό, αγάπη για τους πλησίον και νόημα στη ζωή του ανθρώπου! Με άλλα λόγια: φως, χαρά και δύναμη – αυτή είναι η ευλογία.

Αυτή είναι η μακαριότητα που αισθάνεται εδώ στη γη κάποιος του οποίου οι αμαρτίες έχουν συγχωρηθεί. Αν εδώ είναι έτσι, τότε ποιά ευλογία τον αναμένει εκεί στους ουρανούς;

Κύριε και Θεέ, συγχώρησε τις ανομίες μας με το άπειρο έλεός Σου και κάλυψε τις αμαρτίες μας.

Πηγή: Αγ. Νικολάου Βελιμίροβιτς, «Ο Πρόλογος της Αχρίδος»-Οκτώβριος, εκδ. Άθως.